HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אברהם אבינו שלא הלך בעצת אנשי דור הפלגה שרשעים היו שנאמר [1]הבה נבנה לנו עיר ובדרך חטאים לא עמד שלא בעמידת סדום שחטאים היו שנאמר [2]ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד ובמושב לציים לא ישב שלא ישב במושב אנשי פלשתים מפני שלצנים היו שנאמר [3]ויהי כטוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו [4]אשרי איש ירא [את] ה' אשרי איש ולא אשרי אשה א"ר עמרם אמר רב אשרי מי שעושה [5]כשהוא איש ר' יהושע בן לוי אמר אשרי מי שמתגבר על יצרו כאיש במצותיו חפץ מאד אר"א במצותיו ולא בשכר מצותיו והיינו [6]דתנן הוא היה אומר [7]אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא היו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס כי אם בתורת ה' חפצו [8]א"ר אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ שנאמר [9]כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה [10]ואמר רבא לעולם ילמד אדם תורה ואח"כ יהגה שנאמר בתורת ה' והדר ובתורתו יהגה ואמר רבא לעולם ליגרים איניש ואע"ג דמשכח ואע"ג דלא ידע מאי קאמר שנאמר [11]גרסה נפשי לתאבה גרסה כתיב ולא כתיב טחנה [12]רבא רמי כתיב [13]על גפי וכתיב [14]על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא כתיב [15]בראש מרומים וכתיב עלי דרך בתחלה בראש מרומים ולבסוף עלי דרך עולא רמי כתיב [16]שתה מים מבורך וכתיב ונוזלים מתוך בארך בתחלה שתה מבורך ולבסוף ונוזלים מתוך בארך [17]אמר רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא מאי דכתיב [18]הון מהבל ימעט וקובץ על יד ירבה אם עושה אדם תורתו חבילות חבילות מתמעט ואם קובץ על יד ירבה אמר רבא ידעי רבנן להא מילתא ועברי עלה אמר רב נחמן בר יצחק אנא עבידתה וקיים בידי [19]אמר רב שיזבי משמיה דר"א בן עזריה מאי דכתיב [20]לא יחרוך רמיה צידו לא יחיה ולא יאריך ימים צייד הרמאי ורב ששת אמר צייד הרמאי יחרוך [21]כי אתא רב דימי אמר משל לאדם שצד צפרין אם משבר כנפיה של ראשונה כולם מתקיימות בידו ואם לאו אין מתקיימות בידו [22]והיה כעץ שתול על פלגי מים אמרי דבי ר' ינאי כעץ שתול ולא כעץ נטוע כל הלומד תורה מרב אחד אינו רואה סימן ברכה לעולם אמר להו רב חסדא לרבנן בעינא דאימא לכו מלתא ומסתפינא דשבקיתו לי ואזליתו כל הלומד תורה מרב אחד אינו רואה סימן ברכה לעולם שבקוהו ואזול קמיה [23]דרבא אמר להו הני מילי סברא אבל גמרא מרב אחד עדיף כי היכי דלא

אשרי איש ולא אשרי אשה. אבל לעיל גבי משרי החיים לא דייק הכי דחיים משמע למעוטי משה והחיים משמע למעוטי מיתם מחר: **על** מנת לקבל **פרס.** פי' בתוהמ"ס לא [ד] תצא שמילתו כמו שעושין עובדי כוכבים אבל אם אינו תוהא דמי להא דתמרינן בפ"ק דצ"ב (דף י:) ובפ"ק דפסחים (דף ח.) ובר"ה (דף ד.) דתניא סלע זה לצדקה ע"מ שיחיה בני חי זה לדיק גמור מ):

אמר רבא אמר רב סחורה. משמע שרב סחורה רבו מובהק היה שהרי בכמה מקומות מצינו שאמר הרבה דברים משמו והא דאמר סוף אלו מגילות (ב"מ דף נג.) דאפילו נא החיר עיניו אלא במשנה אחת ומפרש רבא כגון רב סחורה דאסברא לי זוהמת ליטרון תמס אית דגרסי רבה ואית דגרסי רבא וה"פ דאפילו נא החיר עיניו אלא דגרסי ממנו אלא דבר זה שמין בו כ"כ דבר חידוש הוי מייב לקרוע עליו ט:

אנא עבידתה. בגל"ת פירוש עשיתיה ומה שלא אמר קיימתיה שמין לשון קיום שייך אלא בדבר מצוה כי היכי דסוף אמה מדליקין (שבת דף לב.) גבי עשרתם ערבתם הדליקו את הנר וקא אמר לליך למימרינהו בניחותא כי היכי דליקבלו מיניה וקאמר אלא נא שמענא וקיימתים מסברא ויש גורסים עבדיתה בר"ת וה"ג ולא נהירא דא"כ גא לסמוך ולהתפאר שעבר על דברי חכמים:

ישלם

חברהם אבינו. בימי דור הפלגה היה בסוף ימי פלג נפלגה הארץ כדמנית בסדר עולם פ"ל יוסי נביא גדול היה עבר אקרעא בגבו פלג וע"ת בתחילת ימיו כו' ופלג הלה את אברהם כמה שנים דהא לקל"ח דפלג נולד אברהם וחיה פלג אחר כך כמה שנים: **כמושב אנשי פלשתים.** כדגר בימיהם דכתיב [בראשית כא]: **כשהוא איש.** כשהוא בחור בכחו כלומר ממהר להכיר בוראו קודם יתר הזקנה: **לחים.** גבור: **ולא כשכר מצותיו.** שעובד את יוצרו מתאבא שמו ומתהפא מצות פיו ולא לשם קיבול שכר: **על מנת שלא לקבל פרס.** יהי לבך עמו לומר לפילו אין סופי לקבל שכר תואב אני את בוראי ואפך במצותיו: **ממקום שלבו חפץ.** לא ישנה לו רבו אלא מתאבא שהוא מבקש היימנו שלא ישנה לו מסכת אחרת אין מתקיימת לפי שלבו על תלותו: **חפלו.** בתותו שלמד חפץ מדלא כתיב חפץ: **פסקי סידרא.** פרשיות של מקרא: **סליק סיפרא.** סיימו את אחד מן הספרים: **סיליס.** ספר תהלים: **עושה לו חפליו.** הכי קאמר קרא כי אם בתורת ה' עושה חפלו: **נקרא על שמו.** של [תותו] תלמיד שטרח בה כלכתיב ובתורתו דמשמע של כל אחד: **ילמד אדם.** מרבו עד שיתאבא גירסא שתלמוד ופירושו שגורה לו בפיו: **ואח"כ יהגה.** יעיין בתלמודו לדמות מילתא למילתא להקשות ולתרץ ובראשונה לא יעשה כן שמא יבטל ובהד לא ימלא לו כל שעה ועוד לאחר שישנה הרבה הוא מתייאש בתלמודו ומתרץ לעצמו דבר הקשה וה"ל לתיריץ בהרואה (ברכות דף סג:) שתכת שם ואח"כ כתב ומייתיץ להא דרבא התם: **דלא ידע מאי קאמר.** שאין רבו יודע לפרש לו כלום: **גרסה.** לשון גרס וכרמל (ויקרא ג) שלא היה טוען הדק שלא כריחים של גרוסות המתלקין חיטה לשיים או לאדבא [לעורך] מאכל: **גרסה נפשי לתאבה.** מרוב תאותי לתורה הייתי עובר לפי היכולת אע"פ שאיני טועתה הדק ליכנס בעומקה: **כתיב על גפי.** בתורה משמעי. שלאה נערותיה תקרא [ו] תלמידים העוסקין בה. על גפי משמע כעל כנפים מושב שאינו קבוע: **וכתיב.** קרא אחריני על כסא מקום קבוד קבוע כמו רק הכסא לגדל ממך [בראשית מז]. ל"ת בתחילה על גפי יחידי בלא תלמידים כמו אם בגפו יצא [ו]: **בראש מרומים.** מסתלק במחבואות: **ולבסוף עלי דרך.** מורה הוראה לעין כל: **בארך.** מים מכונסין ומופן בליס: **מבורך.** מים חיים ואין פוסקין: **מבלים.** [ח] דגרים הרבה [יחד אינו יכול לחזור עליו פעמים רבות ומשכח: **על יד** מעט]: **יחרוך.** נוטריקון יחיה ויאריך: **צייד הרמאי.** שמרמה תנשים להרלות כמה תני תכם להעמיד גירסתו הרבה והוא משכח ומקלר ימיו דכתיב (דברים ג) כי הוא חייך ואורך ימיך: **ורב ששת אמר צייד הרמאי הוא יחרוך.** בלשון (שבת דף כ:) לימחרוכי לימחריך. כלומר יש לו עופות לאחרוך ולאכול. כל מי שלומד וגורס מעט מעט ומחזר עליו פעמים הרבה על שגגור בפיו ואח"כ חוזר ולומד תלמודו מתקייס וקרא תמתמוי מתמה וכי לא יחרוך מי שניהו למייה: **נענים.** שלא תנרא: **שחו.** נעקר מכאן וחזר ונשתל במקום אחר: **נטוע.** מעיקרו ולא זז משם לעולם. כלומר כעץ שתול יעשה תלמיד [תת] עצמו ליהך ולתלמוד מכל האדם ולא כעץ נטוע להשתקע לפני רב אחד: **סברא.** לשמוד תריפות ומידוד אלא לאחר שתלמד ושגורה בפיו גירסת התלמוד:

לגא

א [מיי' פ"ג מהל' תפוסה הלכה ח]:

פה ב מיי' פ"י מהלכות תפוסה הלכה ו [ד]:

ו) תפוח פ"ו מ"ג, ג) ר"ה [ג"ל ליל], ד) [קדושין נב:], ה) [ברכות סג:], ו) [סנהדרין נח. ע"ז], ז) [עירובין מד:], ח) שם, ט) שם, י) [ג"ל דרכיה], כ) [משלי טו], ל) [שם כח], מ) [ועי' תוס' פסחים ח: ד"ה שחבה תוס' ר"ה ד. ד"ה בשביל], נ) [וע"ע תוס' יומא קו. ד"ה רבא ותוס' סנהדרין מט: ד"ה אמר],

1. וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמָיִם וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ: בראשית יא ד
2. וְאַנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיְיָ מְאֹד: בראשית יג יג
3. וַיְהִי כְּטוֹב לֵבָם וַיֹּאמְרוּ קִרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וִישַׂחֶק לָנוּ וַיִּקְרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאֲסוּרִים וַיְצַחֶק לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲמִידֻהוּ אוֹתוֹ בֵּין הָעַמּוּדִים: שופטים טז כה
4. הַלְלוּיָהּ אַשְׁרֵי אִישׁ יָרֵא אֶת יְיָ בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: תהלים קיב א
5. כִּי אִם בְּתוֹרַת יְיָ חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה: תהלים א ב
6. גָּרַסְתָּ נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת: תהלים קיט כ
7. שָׁלְחָה נַעֲרֹתֶיהָ תִּקְרָא עַל גַּפֵּי מְרֹמֵי קָרֶת: משלי ט ג
8. וְיָשְׁבָה לְפֶתַח בֵּיתָהּ עַל כִּסֵּא מְרֹמֵי קָרֶת: משלי ט יד
9. בְּרֹאשׁ מְרוֹמִים עָלֵי דָּרֶךְ בֵּית נְתִיבוֹת נָצָבְתִּי: משלי ח ב
10. שְׁתֵה מַיִם מִבּוֹרֶךָ וְנוֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶךָ: משלי ה טו
11. הוֹן מֵהֶבֶל יִמְעָט וְקֹבֵץ עַל יָד יַרְבֶּה: משלי יג יא
12. לֹא יַחֲרֹךְ רַמִּיָּה צֵידוֹ וְהוֹן אָדָם יָקָר חָרוּץ: משלי יב כז
13. וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ: תהלים א ג

על מנת לקבל פרס. לשון עכך, כמו בעכיך ומתרגמינן בפוטיקיא כו' שלא תאמר תקיים מצות כדי שיפקיד לי כל נרכי, שלא עבוד מלהבה (אבות פ"א מ"ג). **ובתורתו יהגה.** בתחילה היא נקראת תורת ה' ומשלמדה וגרסה היא נקראת תורתו (קדושין לב:). **ואחר כך יהגה.** יעיין (ברכות סג:). **אנא עבידתה.** לקנין על יד וחזרתי עליה עד שהתוקתי בה ואח"כ חזרתי ושמעתי אחרת (שם). **לא יחרוך.** נוטריקון דרש ליה, לא יחיה ולא יאריך (עירובין נד:). **צייד הרמאי.** שמרבה בגירסת ושינו ממנו עליה (שם). **ורב ששת אמר.** לין זה נעקר מכאן וחזר ונשתל במקום אחר: **נטוע.** מעיקרו ולא זז משם לעולם. כלומר כעץ שתול יעשה תלמיד [תת] עצמו ליהך ולתלמוד מכל האדם ולא כעץ נטוע להשתקע לפני רב אחד: **סברא.** לשמוד תריפות ומידוד אלא לאחר שתלמד ושגורה בפיו גירסת התלמוד: שמשכח גם לאחר שיכול לחזור עליו פעמים רבות ומשכח: **הלכה למשה מסיני.** שלא נאמרה בפירוש אלא נלמדת מדברי תורה ע"י הקש או גזירה שוה או מדרש וכיוצא בהן ונמסרה למשה בסיני ומשה אמרה לישראל: **ואין מורין.** בה"א ידיעה: **כדברי המקל.** שהוא מפורש בגמרא: **ואין מורין כדברי המחמיר.** שהוא מוסיף על הגזירות שגזרו חכמים: **ואין מורין כדברי המיקל.** שהוא גורע מן הגזירות שגזרו חכמים: **ואין מורין כדברי היחיד.** שחולק על חכמים: **ואין מורין כדברי בית דין שבגולה.** שלא היו סמוכים בארץ ישראל: **ואין מורין כדברי בית דין שבארץ ישראל שלא היו בימי משה ויהושע.** שלא היו סמוכים מפי משה ויהושע: **ואין מורין כדברי בית דין שבארץ ישראל שהיו בימי משה ויהושע ולא היו בימי בית שני.** שלא היו סמוכים מפי משה ויהושע ולא מפי סמוכים: **ואין מורין כדברי בית דין שבארץ ישראל שהיו בימי משה ויהושע ובימי בית שני ולא היו בימי בית שלישי.** שלא היו סמוכים מפי סמוכים: **ואין מורין כדברי בית דין שבארץ ישראל שהיו בימי משה ויהושע ובימי בית שני ובימי בית שלישי ולא היו בימי בית שלישי.** שלא היו סמוכים מפי סמוכים: **ואין מורין כדברי בית דין שבארץ ישראל שהיו בימי משה ויהושע ובימי בית שני ובימי בית שלישי